

1. המועצה המקומית כוכב יאיר – צור יגאל

2. העמותה לפעילות קהילתית כוכב יאיר

שניהם ע"י ב"כ עו"ד אלון אשר ו/או עו"ד אורון משה
מרחוב התע"ש 13 כפר סבא 44425
טל': 09-7680768 פקס: 09-7680769

המשיבות

המשיבות בעתירה

- נ ג ד

1. ד"ר אחמד מנסור

2. אומימה מנסור-מוראד

3. עזמי מנסור

4. האגודה לזכויות האזרח בישראל

כולם ע"י ב"כ עו"ד גיל גן-מור ו/או דן יקיר
מרחוב נחלת בנימין 75, תל אביב 65154
טל': 03-5608185, 073-7050759 פקס: 03-5608165
דוא"ל: gil@acri.org.il

המבקשים

העותרים

השלמת טיעונים

כללי

1. ביום 1.3.17 נכנס לתוקפו תיקון מס' 4 תשע"ז - 2017 לחוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א – 2000 (להלן: "התיקון לחוק") הקובע כדלקמן:

"(א) מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי במקום העסק, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת מקום מגורים; ואולם לא יראו הפליה לפי סעיף קטן זה הבחנה שנעשית על ידי רשות מקומית בין תושביה ובין מי שאינם תושביה, במידה הנדרשת לביצוע תפקידיה או להפעלת סמכויותיה לטובת תושביה, והכול בכפוף להוראות כל דין."

2. בהתאם להחלטה מיום 19.3.17, נוכח התיקון לחוק, אפשר בית המשפט הנכבד לצדדים להשלים טיעוניהם בהתאם לפרמטרים להתייחסות שנקבעו על ידו בהחלטה, כדלקמן:

- א. האם התיקון אינו מלמד על כך שהאבחנה בין תושבי הרשות לבין מי שאינם תושבי הרשות לענין מכירת המנויים לקנטרי קלאב היא כשלעצמה, אבחנה מותרת?
- ב. האם לאור התיקון האבחנה שמבצעות המשיבות בין תושבי חוץ (דהיינו מי שאינם תושבי הרשות) היא אבחנה אסורה?

3. בנוסף קבע בית המשפט בהחלטתו כי "ככל שהמשיבות מעוניינות לבצע שינוי במדיניות מכירת המנויים לאור התיקון תגיש בעניין זה הודעה לבית המשפט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מיום 9.4.17".

4. ביום 15.6.17, בהתאם לארכות שניתנו, הגישו המשיבות את עמדתן בקשר למדיניות מכירת המנויים לאור התיקון לחוק ובהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, וביום 25.6.17 על פי החלטה נוספת של בית המשפט הוגשה הודעת הבהרה אליה צורפו פרוטוקול ישיבת המועצה בעניין זה ותצהיר מנהל המתני"ס לעניין מדיניות מכירת המנויים.

על פי החלטת המועצה ולאור התיקון לחוק נקבע כי מדיניות הכניסה לקנטרי קלאב בישוב היא כי לא תתאפשר הרשמה אלא לתושבי הרשות בלבד.

5. נוכח התיקון לחוק ומדיניות הכניסה החדשה לקאנטרי שנקבעה בהתאם לתיקון לחוק, הורה בית המשפט הנכבד למבקשים להודיע האם הם מעוניינים בהמשך ניהול התובענה.

6. המבקשים בהמרצת הפתיחה הגישו ביום 11.7.17 תגובה המהווה השלמת טיעוניהם, ומכאן ברור כי ברצונם להמשיך את ניהול התובענה על אף הודעת המשיבות בדבר המדיניות של מכירת מנויים לקאנטרי קלאב התואמת את הוראות התיקון לחוק.

7. לאור האמור לעיל, ובהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 12.7.17 מפורטים ומוגשים סיכומים משלימים מטעם המשיבות.

8. בתגובתם מפורטים המבקשים ומצטטים בהרחבה מתוך ישיבות ועדת הכלכלה שעל סדר יומה הונחה ההצעה לתיקון החוק מטעם חה"כ הגב' שולי מועלם רפאלי. הגם שיש אולי ענין בקריאת העמדות השונות שחלקן אף מתייחסות לשיקולים פוליטיים וגם בהסברים וויכוחים בקשר להוספת הסייג לחוק, אין לכך משמעות לעניין ההחלטה בעתירה זו.

9. לכל ברור כי ליבת התיקון לחוק לגביה יש לתת את מירב המשקל, ככל שהתיקון רלבנטי כלל לעתירה, היא בחירתו של המחוקק להוסיף כעילת הפליה אסורה את האיסור במתן כניסה למקום ציבורי או מתן שירות במקום ציבורי מחמת מקום מגורים. אך זאת ביחד עם הסייג שהוסף ברחל בתך הקטנה, לפיו למרות האיסור רשאית רשות מקומית "להפלות" על בסיס מקום מגורים.

10. אין זאת כי העותרים הפליגו עמוק אל תוך זיוני הוועדה בכנסת, כיוון שנוסח החוק אינו מאפשר לקבל את הפרשנות לה ייחלו.

11. אין ספור פסקי דין כבר קבעו כהלכה מושרשת בישראל, כי חוק יש לפרש כלשונו ואת כוונת המחוקק או את דברי חברי הכנסת ואפילו את נוסח הצעת החוק, יש לבחון רק מקום שנוסח החוק אינו מספיק ברור או משתמע לכמה פנים.

12. במקרה נשוא עתירה זו, נוסח התיקון לחוק ברור מאד ולא יסייעו לעותרים ציטוטים מהפרוטוקולים של הליך החקיקה. חוק הוא חוק ונוסח החוק מחייב גם את העותרים, גם מקום שאינו "מתאים" למאווייהם.

13. כבר בפתח הדברים יודגש ויצוין, כי התיקון לחוק רק מחזק את עמדת המשיבות כפי שבאה לידי ביטוי בטענותיהן, שכן אם מצא המחוקק לתקן את חוק המוצרים כך שתתווספה לעילות ההפליה גם הפליה על בסיס מקום מגורים, מתבקשת המסקנה כי ערב התיקון לחוק קריטריון מקום המגורים לא היווה קריטריון פסול או אסור, שכן לא היה ברשימת הפרמטרים בגינם חל איסור הפליה.

14. מכאן שיש מקום לקבל טענת המשיבות כפי שהועלתה למן תחילת הדיון בתובענה, כי מדיניות הכניסה למתחם הקאנטרי המסייגת כניסה רק לתושבי הרשות המקומית, אינה אסורה ומפלה בהתאם לחוק ערב תיקונו.

15. אף בסיכומי המשיבות הפנו המשיבות לכך, כי במקום בו המחוקק מצא לנכון להוסיף איסור הפליה על בסיס מקום מגורים, ייחד לכך איסור מפורש כגון בתיקון מס' 22 לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה התשע"ה – 2014, או חוק זכויות הסטודנט התשס"ז – 2002.

16. נוכח הכלל הנוהג שדבר חקיקה איננו חל באופן רטרואקטיבי, על בית המשפט הנכבד לבחון התנהלות המשיבות בעניין זה לא ממועד כניסתו לתוקף של התיקון לחוק אלא במועד הגשת העתירה, ומאליו מובן כי יש לבחון מדיניות הכניסה לקאנטרי לא על בסיס התיקון לחוק אלא על פי החוק בנוסחו ערב תיקונו.

17. נראה כי טענת המבקשת 4, האגודה לזכויות האזרח, באשר למדיניות הכניסה לקאנטרי נותרה בעינה גם בהשלמת טיעוניהם, ללא קשר לתיקון לחוק, על פיה מדיניות הכניסה "מקפלת" בתוכה הפלייה על בסיס לאום.

18. בעניין זה אין למשיבות אלא לחזור על עמדתן המנומקת כי טענה זו התבררה כלא נכונה כבר למן מתן המענה הראשוני לעתירה שהוגשה. בהתאם לתשובת המשיבות להמרצת הפתיחה, מדיניות הכניסה לקאנטרי הינה פתוחה לכל ככל שמדובר בהשתתפות בתוגי ההעשרה כולל חוגי השחייה המתקיימים במקום, וכי גם לעניין רכישת מנויים לקאנטרי, תושבי המקום שהינם בעלי לאום ערבי או אחר רשאים, יכולים ואף רכשו בפועל מנוי לקאנטרי.

המשיבות התעלמו מהמצב העובדתי ורק תיקנו את התייחסותם לטענה זו בהמרצת הפתיחה המתוקנת בטענה שלא הוכחה, בדבר "רף סובלנות נמוך".

19. לא זו אף זו, התיקון לחוק מהווה חיזוק משמעותי לעמדת המועצה לא רק מעצם הוספת פרמטר של מקום מגורים כעילת הפלייה שלא הייתה קיימת בחוק קודם לכן, אלא גם נוכח הסייג שנקבע בסייפא לתיקון לחוק הקובע כדלקמן:

"...ואולם לא יראו הפליה לפי סעיף קטן זה הבחנה שנעשית על ידי רשות מקומית בין תושביה ובין מי שאינם תושביה, במידה הנדרשת לביצוע תפקידיה או להפעלת סמכויותיה לטובת תושביה והכל בכפוף להוראות כל דין".

20. לעניין ההתייחסות לסוגיה של אבחנה בין תושבי חוץ יש לציין כי ערב תיקונו לא הייתה בחוק כל התייחסות לאבחנה בין מי שאינם תושבי הרשות.

סוגיה זו הועלתה על ידי המבקשים עצמם רק על מנת לחזק הטענה בדבר הפליה על בסיס לאום. טענת המשיבות הייתה, כי אבחנה זו מתייחסת למספר מצומצם ביותר של משפחות ומקורה ברצון לאפשר לאותן משפחות אשר ילדיהן לומדים במסגרות החינוכיות ביישוב אפשרות כניסה לבריכה ועל מנת שלא ליצור הפרדה בין הילדים הלומדים באותן מסגרות לימודיות. בהעדר פרמטר האוסר ביצוע אבחנה על בסיס מקום מגורים ערב התיקון לחוק או התייחסות לאבחנה זו בכלל סבורות המשיבות, כי המדובר בהתנהלות סבירה ושאינה משפיעה על התמונה הכללית.

21. יש להזכיר שוב, כי האבחנה שעושה התיקון לחוק בין תושבי החוץ דהיינו בין מי שאינם תושבי הרשות למי שהם תושבי הרשות אין לו ולא צריכה להיות לו השפעה על הדיון בעתירה זו שכן התיקון לחוק צופה את פני העתיד.

22. יחד עם זאת אין ספק כי השינוי בחוק וההתייחסות גם לעניין האבחנה בין מי שהם תושבי הרשות למי שאינם תושבי הרשות מצריך את המועצה להתייחס למצב החדש שנוצר.

23. לפיכך ולאור השינוי בחוק וההתייחסות גם לעניין האבחנה בין מי שהם תושבי הרשות למי שאינם תושבי הרשות, החליטה המועצה, בהתאם לסייג המסמיך אותה לעשות כן בתיקון לחוק, לחדד את מדיניות רכישת המנויים, ועל פי החלטת המועצה מיום 6.6.17 נקבע כי מדיניות הכניסה לקאנטרי הינה שלא תתאפשר הרשמה כמנויים אלא לתושבי הרשות בלבד.

יש להדגיש ולומר כי אין במדיניות זו אשר התקבלה לאחר התיקון לחוק כדי ללמד על חוקיות התנהלות המשיבות עד למועד התיקון, שכן אותה יש לבחון בהתאם למצב החוקי ערב תיקונו של החוק (שכאמור נכנס לתוקף רק ביום 1.3.17).

24. כבר כאן יש מקום לציין ולהדגיש כי המבקשים עשו מאמצים נכבדים בהמרצת הפתיחה המתוקנת על מנת להראות כי מדיניות הכניסה לבריכה מפלה לטענתם והינה שלא כדין וזאת בהסתמך על החלטות המועצה והפרוטוקולים של ישיבות המועצה.

25. עתה בשעה שהמועצה כבעלים של המתחם מבקשת לקיים מדיניות שתואמת את הוראות החוק והסייג שנקבע בו מעלות המשיבות הסתייגות מהחלטת המועצה.

26. מכל מקום, המבחן לעמידה בסייג שנקבע בתיקון לחוק דהיינו האם מדובר באבחנה לצורך ביצוע תפקידיה של הרשות ולטובת תושביה יקבע בהתאם להוראת **סעיף 146 לצו המועצות המקומיות (א) תשי"א - 1950 המגדיר סמכויות המועצה כדלקמן:**

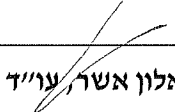
"המועצה מוסמכת בשים לב להוראות השר ובמידה שאין בכך משום סתירה לכל דין לפעול בכל ענין הנוגע לציבור בתחום המועצה, ובכלל זה יהיו לה סמכויות אלה:
..(2) לדאוג לפיתוח תחום המועצה לשיפורו וקידום ענייניהם הכלכליים הסוציאליים החברתיים התרבותיים של תושביו או של כל חלק מהם."

27. מכאן וכפי שהובהר בסיכומי המשיבות, הרצון ליצור לשמר ולפתח חיי קהילה פעילים ומגובשים יותר של **תושבי המקום** הינו ללא כל ספק חלק מסמכויות המועצה. היישוב כוכב איר - צור יגאל מוגדר כמו גם ישובים עירוניים רבים כיישוב קהילתי והוא הוקם כיישוב קהילתי. מתן האפשרות לתושבי המקום ליהנות משירותי מתחם הבריכה הינה חלק מהנושאים החברתיים הכלכליים שתחת סמכויות המועצה.

28. מבלי לגרוע מכל טענה של המשיבות בתשובה לעתירה ובסיכומיהן ובלי לחזור ולפרט כל הטענות, הרי שעמדת המועצה לעניין האבחנה בין תושבי הרשות למי שאינם תושבי הרשות נומקה בשיקולים ענייניים הנובעים גם מהקיבולת המוגבלת של כניסת משתמשים למתחם הבריכה על פי תנאי רישיון העסק, סוגיה שאף נבחנה בזמן אמת ובשל שיקולים ופרמטרים קהילתיים.

29. לאור כל האמור לעיל, בצוותא חדא עם הטיעונים המשפטיים והעובדות שנפרשו בפני בית המשפט הנכבד, יש לדחות את עתירת המבקשים ולקבוע כל לא נפל דופי במדיניות המשיבות.

30. לאור סירובם של המבקשים למשוך את העתירה חרף תיקון החוק ושינוי מדיניות הכניסה לקנטרי, ולאור התעקשותם הבלתי מובנת להמשיך את ההליך המשפטי ולנהלו עד תומו תוך גרימת עוד ועוד הוצאות משפטיות למשיבות, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה תוך חיוב המבקשים בהוצאות ושכר טרחת עורך דין בשיעור ההולם את נסיבות העניין.

אלון אשר, עו"ד
ב"כ המשיבות